

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 32

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 63

31 ianuarie 2020

Cuprins

II Comunicări

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2020/C 32/01	Comunicarea Comisiei privind aplicarea dispozițiilor articolului 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011	1
--------------	---	---

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Comisia Europeană

2020/C 32/02	Rata de schimb a monedei euro — 30 ianuarie 2020	9
--------------	--	---

Curtea de Conturi

2020/C 32/03	Raportul special 4/2020 „Utilizarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea politicii agricole comune: progresele sunt constante per ansamblu, dar mai lente în cazul monitorizării climei și a mediului”	10
--------------	--	----

Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor

2020/C 32/04	Rezumatul Avizului Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la propunerile privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală	11
--------------	--	----

RO

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2020/C 32/05	Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate Impunerea unor obligații de serviciu public pentru servicii aeriene regulate ⁽¹⁾	15
2020/C 32/06	Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate Modificarea obligațiilor de serviciu public pentru servicii aeriene regulate ⁽²⁾	16
2020/C 32/07	Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate Invitație de participare la procedura de ofertare pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public ⁽³⁾	17

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Banca Europeană de Investiții

2020/C 32/08	Turneul de inovare socială 2020 – Cerere de propuneri Idei care schimbă lumea: Turneul de inovare socială IBEI din 2020	18
--------------	---	----

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisia Europeană

2020/C 32/09	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul M.9434 — UTC/Raytheon) ⁽⁴⁾	19
--------------	---	----

ALTE ACTE

Comisia Europeană

2020/C 32/10	Publicarea unei comunicări privind aprobarea unei modificări standard a caietului de sarcini al unei denumiri din sectorul vitivinicol, menționată la articolul 17 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei.	20
--------------	--	----

⁽⁴⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI
ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COMUNICAREA COMISIEI

privind aplicarea dispozițiilor articolului 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011

(2020/C 32/01)

1. INTRODUCERE

În temeiul articolului 26 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare ⁽¹⁾ (denumit în continuare „regulamentul”), în cazul în care se indică țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar și aceasta (acesta) nu este aceeași (aceleași) cu țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar, trebuie să se indice de asemenea țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e) sau, cel puțin, faptul că țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului (ingredientelor) primar(e) diferă de țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

La 28 mai 2018, Comisia a adoptat Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/775 al Comisiei ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”) care stabilește modalitățile de aplicare a articolului 26 alineatul (3) din regulament. În special, regulamentul de punere în aplicare clarifică și armonizează modul în care originea ingredientului (ingredientelor) primar(e) trebuie indicată pe etichetă.

Scopul prezentei comunicări a Comisiei este acela de a furniza orientări pentru operatorii din sectorul alimentar și autoritățile naționale cu privire la aplicarea dispozițiilor articolului 26 alineatul (3) din regulament. Prezenta comunicare ar trebui coroborată cu alte dispoziții relevante din regulament și din regulamentul de punere în aplicare. În special, aceste orientări nu aduc atingere interdicției de a transmite consumatorilor informații care induc în eroare, prevăzută la articolul 7 din regulament. Prezenta comunicare clarifică dispozițiile deja prevăzute în legislația aplicabilă. Ea nu extinde în niciun fel obligațiile care decurg din această legislație și nu introduce cerințe suplimentare pentru operatorii și autoritățile competente în cauză.

Prezenta comunicare vizează numai să ajute cetățenii, operatorii din sector și autoritățile naționale competente cu privire la aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament și a regulamentulului de punere în aplicare. Numai Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competența de a formula interpretări obligatorii ale dreptului Uniunii. Opiniile exprimate în prezenta comunicare nu pot aduce atingere poziției pe care Comisia Europeană ar putea să o adopte în fața instanțelor Uniunii și a instanțelor naționale.

2. ÎNTREBĂRI PRIVIND DOMENIUL DE APLICARE AL ARTICOLULUI
26 ALINEATUL (3) DIN REGULAMENT

Primul paragraf al articolului 26 alineatul (3) din regulament stabilește două condiții pentru aplicarea cerințelor specifice de etichetare pentru ingredientele primare: (1) existența unei indicații a țării de origine sau a locului de proveniență a produsului alimentar final; și (2) mențiunea că această indicație privind țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar este diferită de indicația privind țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar.

În temeiul celui de al doilea paragraf al articolului 26 alineatul (3), obligațiile specifice privind etichetarea, prevăzute la primul paragraf al articolului 26 alineatul (3), se aplică numai cazurilor care intră în domeniul de aplicare al regulamentulului de punere în aplicare, astfel cum se prevede la articolul 1 din regulamentul de punere în aplicare.

⁽¹⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18.

⁽²⁾ JO L 131, 29.5.2018, p. 8.

Există două limitări ale domeniului de aplicare al regulamentului de punere în aplicare:

În primul rând, articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare prevede faptul că țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar poate fi indicat(ă) „prin orice mijloace precum declarații, prezentări de imagini, simboluri sau termeni care fac trimitere la locuri sau arii geografice, cu excepția termenilor geografici incluși în denumirile uzuale și generice unde acești termeni indică efectiv originea, dar care nu sunt înțeleși în mod obișnuit ca o indicație a țării de origine sau a locului de proveniență.”

În al doilea rând, articolul 1 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare specifică faptul că „indicații[le] geografice protejate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 ⁽³⁾, Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 110/2008 ⁽⁵⁾ sau Regulamentul (UE) nr. 251/2014 ⁽⁶⁾ sau [cele] protejate în temeiul acordurilor internaționale”, precum și mărcile înregistrate atunci când acestea constituie o indicație privind originea nu intră în domeniul de aplicare al regulamentului de punere în aplicare. Considerentul 6 din regulamentul de punere în aplicare clarifică, în ceea ce privește această a doua excepție, faptul că, deși articolul 26 alineatul (3) din regulament trebuie să se aplice, în principiu, și cazurilor descrise de această a doua excepție, normele de punere în aplicare relevante impun o examinare suplimentară și vor fi adoptate într-o etapă ulterioară.

2.1. Trimiterea la operatorul din sectorul alimentar

2.1.1. *Denumirea/denumirea comercială și adresa unui operator din sectorul alimentar furnizate pe o etichetă ar putea declanșa aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament?*

În temeiul considerentului 29 și al articolului 2 alineatul (2) litera (g) din regulament, indicațiile privind denumirea, denumirea comercială sau adresa operatorului din sectorul alimentar furnizate pe etichetă nu reprezintă o indicație privind țara de origine sau locul de proveniență a produselor alimentare în sensul regulamentului. Prin urmare, orice trimitere la entitatea juridică a operatorului din sectorul alimentar nu declanșează, în principiu, aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament.

Totuși, o astfel de indicație ar putea fi considerată ca inducând în eroare, pe baza articolului 7 din regulament, în ceea ce privește adevărata țară de origine sau adevăratul loc de proveniență a produsului alimentar în cazul în care acestea sunt clar evidențiate pe ambalaj sau dacă originea sau locul de proveniență specific(ă) a fost prezentat(ă) în mod vizibil, iar originea respectivă este diferită de cea a ingredientului primar al produsului alimentar. Autoritățile naționale competente ar trebui să evalueze aceste cazuri ținând seama de toate informațiile furnizate pe etichetă și de întreaga prezentare a produsului.

2.2. Mărcile

2.2.1. *Mărcile care nu sunt protejate de o marcă înregistrată astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare pot declanșa aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament?*

Articolul 1 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare clarifică faptul că, deși indicațiile privind originea care fac parte din mărcile înregistrate intră în domeniul de aplicare al articolului 26 alineatul (3) din regulament, regulamentul de punere în aplicare nu se aplică acestor indicații până la adoptarea unor norme specifice privind aplicarea articolului 26 alineatul (3) în ceea ce privește aceste indicații. Legiitorul UE a recunoscut caracterul și obiectivele specifice ale mărcilor înregistrate reglementate de legislația specifică a Uniunii și, prin urmare, Comisia va examina în continuare modul în care trebuie prezentată indicația privind originea ingredientului primar care trebuie furnizată conform articolului 26 alineatul (3) din regulament, în cazul în care este necesară pentru aceste indicații. În schimb, mărcile care conțin mențiuni geografice și care sunt mărci neînregistrate nu sunt incluse în această scutire temporară și, prin urmare, regulamentul de punere în aplicare se aplică în cazul lor, pe lângă obligațiile care decurg din articolul 26 alineatul (3) din regulament.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, 14.12.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 110/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind definirea, desemnarea, prezentarea, etichetarea și protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1576/89 al Consiliului (JO L 39, 13.2.2008, p. 16).

⁽⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 251/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 februarie 2014 privind definirea, descrierea, prezentarea, etichetarea și protejarea indicațiilor geografice ale produselor vitivinicole aromatizate și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 1601/91 al Consiliului (JO L 84, 20.3.2014, p. 14).

2.3. Denumirea produsului alimentar

2.3.1. *Denumirile curente care conțin mențiuni geografice trebuie considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Articolul 2 alineatul (2) litera (o) din regulament definește „denumirea curentă” ca fiind o denumire care este acceptată drept denumire a produsului alimentar de către consumatorii din statul membru în care este vândut, fără ca denumirea să necesite explicații suplimentare.

În temeiul considerentului 8 și al articolului 1 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare, denumirile curente și generice, inclusiv termenii geografici care indică efectiv originea, dar a căror înțelegere comună nu este o indicație a originii sau a locului de proveniență a produsului alimentar, nu intră în domeniul de aplicare al regulamentul de punere în aplicare. Adesea, aceste denumiri se referă la un loc geografic, o regiune sau o țară în care produsul alimentar în cauză a fost produs sau comercializat inițial și care, în timp, au devenit denumiri generice/curente pentru o anumită categorie de produse alimentare. În cazul în care astfel de denumiri generice și curente nu creează, pentru consumator, percepția unei anumite origini geografice a produsului alimentar în cauză, utilizarea acestora nu declanșează aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament.

Exemplu: cârnații de Frankfurt.

Întrucât întrebarea vizează înțelegerea consumatorilor din fiecare stat membru și există diferențe semnificative la nivelul percepției consumatorilor cu privire la aceste aspecte în cadrul UE, trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă o denumire specifică este clar înțeleasă de consumator ca denumire generică/curentă.

2.3.2. *Denumirile legale care conțin mențiuni geografice trebuie considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Conform articolului 2 alineatul (2) litera (n) din regulament, „denumire legală” înseamnă denumirea unui produs alimentar prevăzută în dispozițiile Uniunii care i se aplică sau, în absența unor astfel de dispoziții, denumirea prevăzută în actele cu putere de lege și actele administrative aplicabile în statele membre în care produsul alimentar este vândut consumatorului final sau unităților de restaurație colectivă.

Cu alte cuvinte, aceste denumiri sunt denumiri curente codificate, iar legiuitorul a considerat că este important să se armonizeze utilizarea lor și, adesea, compoziția produselor pe care le definesc, pentru a asigura că se răspunde așteptărilor consumatorului cu privire la caracteristicile produsului alimentar comercializat sub denumiri specifice.

Având în vedere cele de mai sus, denumirile legale care conțin mențiuni geografice nu trebuie considerate ca oferind o indicație privind originea în sensul articolului 26 alineatul (3) din regulament, atunci când articolul 26 alineatul (3) a fost deja luat în considerare de legiuitor.

2.4. Mențiuni diferite pe etichetă

2.4.1. *Termeni precum „fabricat în”, „produs în” și „produs din” urmași de mențiuni geografice trebuie considerați ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Mențiunile precum „fabricat în (țara)”, „prelucrat în (țara)”, „produs în (țara)” sunt asociate de consumator cu o indicație privind originea în sensul articolului 26 alineatul (3) și, prin urmare, în principiu, ar trebui considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar. În plus, termenii respectivi se referă la procesul de producție sau de fabricație care, în cazul produselor alimentare prelucrate, ar putea corespunde sensului de țară de origine în scopul regulamentului, astfel cum se definește la articolul 60 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii (⁽⁷⁾), și anume ultima transformare sau prelucrare substanțială, justificată economic a unui produs alimentar, din care rezultă un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

În mod similar, informația „produs din (țara)” implică, în general, pentru consumator o indicație privind originea în sensul articolului 26 alineatul (3) din regulament. În plus, termenul „produs din” ar putea, de asemenea, să sugereze consumatorului că întregul produs alimentar, inclusiv ingredientele sale, provine din țara indicată pe etichetă.

(⁷) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (reformare) (JO L 269 10.10.2013, p. 1).

2.4.2. *Mențiunile precum „ambalat în” sau „produs/fabricat de X pentru Y”, urmate de denumirea operatorului din sectorul alimentar și de adresa acestuia trebuie considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Mențiunea „ambalat în” indică în mod clar locul în care produsul alimentar a fost ambalat și, în general, nu este susceptibilă a implica astfel pentru consumator o indicație privind originea în sensul articolului 26 alineatul (3) din regulament. Prin urmare, în pofida faptului că termenul respectiv face referire la un loc geografic, nu trebuie considerat ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

Termeni precum „produs de/fabricat de/ambalat de (denumirea operatorului din sectorul alimentar urmată de adresa acestuia)” sau „produs de/fabricat de X pentru Y” fac referire efectiv la operatorul relevant din sectorul alimentar și, în general, nu sunt susceptibile a sugera consumatorului o indicație privind originea produsului alimentar. După cum s-a explicat la punctul 2.1.1 din prezenta comunicare, indicațiile privind denumirea, denumirea comercială sau adresa operatorului din sectorul alimentar furnizate pe etichetă nu reprezintă o indicație privind țara de origine sau locul de proveniență a produselor alimentare în sensul regulamentului.

Totuși, percepția consumatorilor se bazează pe toate componentele etichetei, inclusiv pe întreaga prezentare a unui produs. Așadar, întregul ambalaj trebuie luat în considerare atunci când se evaluează caracterul potențial înșelător al produsului alimentar cu privire la originea sa.

2.4.3. *Acronimele, imaginile sau alte mențiuni adăugate voluntar cu unicul scop de a ajuta consumatorii să găsească limba lor locală pe etichetele multilingve trebuie considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Acestea nu ar trebui considerate ca indicând originea în cazul în care se referă clar la diferitele versiuni lingvistice ale informațiilor privind produsul alimentar, enumerate pe etichetă.

2.4.4. *Mențiunile precum „mod”, „tip”, „stil”, „rețetă”, „inspirat de” sau „à la” incluzând mențiuni geografice trebuie considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Mențiunile precum „mod”, „tip”, „stil”, „rețetă”, „inspirat de” sau „à la” fac referire, de regulă, la rețetă sau la caracteristicile specifice ale produsului alimentar ori ale proceselor sale de fabricație și, ca atare, nu ar trebui, în principiu, să fie considerate o indicație privind originea.

Totuși, întregul ambalaj trebuie luat în considerare atunci când se evaluează caracterul potențial înșelător al produsului alimentar cu privire la originea sa. De asemenea, trebuie menționat faptul că, în spiritul articolului 7 din regulament, mențiunile menționate mai sus sunt justificate numai dacă produsul alimentar în cauză are caracteristici specifice sau este de o anumită natură ori a fost supus unor anumite procese de producție care determină legătura pretinsă cu locul geografic indicat pe etichetă.

2.4.5. *Simbolurile naționale sau culorile unui drapel ar fi considerate ca indicând țara de origine sau locul de proveniență a unui produs alimentar?*

Din perspectiva consumatorilor, drapelele și/sau hărțile sunt identificate ca fiind cele mai relevante trimiteri la etichetarea originii. Prin urmare, în principiu, drapelele și/sau hărțile clare și vizibile, care fac trimitere la un teritoriu geografic specific, ar trebui considerate drept o indicație privind originea și, prin urmare, declanșează aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament. Alte simboluri naționale, precum un monument național, un peisaj sau o persoană care pot fi recunoscute pot fi, de asemenea, percepute de consumator ca o indicație privind originea unui produs alimentar. Cu toate acestea, întrucât înțelegerea consumatorilor tinde să depindă de produs și de țară, reprezentările grafice respective trebuie evaluate în mod individual. În acest context, statele membre ar trebui, în special, să țină seama de amplasarea simbolurilor/reprezentărilor grafice, de dimensiunea lor, de culoare, de dimensiunea caracterelor și de contextul general al etichetării produsului alimentar, și anume ca eticheta în ansamblu să nu cauzeze confuzie pentru consumatori cu privire la originea produsului alimentar.

În ceea ce privește mărcile, aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament este subliniată la punctul 2.2.1 din prezenta comunicare.

O considerație specifică ar trebui acordată utilizării imaginilor și a altor mențiuni care fac trimitere la un eveniment național/local sau la o echipă de sport națională/locală pentru a sărbători un eveniment. Dat fiind caracterul lor ocazional, indicațiile respective trebuie evaluate de la caz la caz, pentru a se stabili dacă se declanșează aplicarea articolului 26 alineatul (3).

2.4.6. *Mențiunile suplimentare furnizate pe etichetele produselor alimentare care prezintă indicații geografice protejate în temeiul legislației UE sau mărci comerciale ar putea declanșa aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament?*

Până la adoptarea unor norme specifice, regulamentul de punere în aplicare nu se aplică indicațiilor geografice protejate în temeiul legislației UE și nici mărcilor înregistrate, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (2) din acesta. Totuși, în cazurile în care un produs alimentar prezintă și alte mențiuni vizuale, inclusiv informații care fac trimitere la aceleași sau la alte locuri geografice, mențiunile respective ar intra în domeniul de aplicare al regulamentului de punere în aplicare în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 26 alineatul (3) din regulament.

2.5. Cum interacționează dispozițiile actului de punere în aplicare cu legislația UE privind produsele ecologice?

Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului ^(*) („regulamentul privind produsele ecologice”) prevede un cadru general de norme pentru producția ecologică, inclusiv dispoziții privind utilizarea termenilor care fac referire la producția ecologică. În plus, regulamentul respectiv stabilește condițiile pentru etichetarea produselor ecologice și utilizarea siglei UE și impune ca, atunci când această siglă este utilizată, să se furnizeze o indicație a locului de proveniență în care au fost cultivate materiile prime agricole utilizate în produs. Aceste norme vor oferi consumatorului informații echivalente celor vizate de articolul 26 alineatul (3).

Conform articolului 1 alineatul (4) din regulament, acestea din urmă se aplică fără a aduce atingere cerințelor privind etichetarea prevăzute în dispozițiile specifice ale Uniunii, aplicabile anumitor produse alimentare. În acest context, dispozițiile regulamentului privind produsele ecologice trebuie considerate drept *lex specialis* și prevalează asupra articolului 26 alineatul (3) din regulament. Prin urmare, ori de câte ori este utilizată sigla ecologică a UE, articolul 26 alineatul (3) din regulament nu se aplică.

3. IDENTIFICAREA INGREDIENTULUI PRIMAR

Conform articolului 2 alineatul (2) litera (q) din regulament, „ingredient primar” înseamnă ingredientul sau ingredientele dintr-un produs alimentar care reprezintă mai mult de 50 % din respectivul aliment sau pe care consumatorul le asociază de obicei cu denumirea produsului și pentru care, în majoritatea cazurilor, este necesară o mențiune cantitativă.

3.1. Cum ar trebui identificat ingredientul primar?

În scopul articolului 26 alineatul (3) din regulament, operatorii din sectorul alimentar trebuie să furnizeze informații privind ingredientul (ingredientele) primar(e) al(e) produsului alimentar în cauză, pe baza definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (q) din regulament.

Definiția legală a ingredientului primar identifică două tipuri de criterii pentru stabilirea ingredientului primar al produsului alimentar: (a) un criteriu cantitativ, potrivit căruia ingredientul reprezintă peste 50 % din produsul alimentar și (b) un criteriu calitativ, potrivit căruia ingredientul este asociat, de regulă, de consumatori, cu denumirea produsului alimentar.

Atunci când furnizează informații privind ingredientul (ingredientele) primar(e) al(e) unui produs alimentar, operatorii din sectorul alimentar ar trebui să țină seama de diverse elemente. În special, pe lângă compoziția cantitativă a produsului alimentar, aceștia trebuie să ia în considerare cu atenție caracteristicile specifice ale acestuia, natura și întreaga prezentare a etichetei. De asemenea, operatorii trebuie să țină seama de percepția și așteptările consumatorilor în ceea ce privește informațiile furnizate cu privire la produsul alimentar în cauză. Operatorii din sectorul alimentar ar trebui să analizeze dacă indicația privind originea unui ingredient anume poate afecta în mod substanțial deciziile de cumpărare ale consumatorilor și dacă absența unei astfel de indicații privind originea ar induce consumatorii în eroare.

De asemenea, trebuie să se menționeze că, în spiritul articolului 7 din regulament, informațiile furnizate cu privire la indicația privind originea ingredientului primar nu trebuie să inducă în eroare și, în orice caz, nu ar trebui să eludeze dispozițiile și obiectivele prevăzute la articolul 26 alineatul (3) din regulament.

Autoritățile competente ale statelor membre asigură aplicarea adecvată a dispozițiilor sus-menționate ale regulamentului.

3.2. Un produs alimentar poate avea mai multe ingrediente primare? În caz afirmativ, dacă produsul alimentar conține mai multe ingrediente primare, ar trebui indicată originea tuturor ingredientelor primare?

Articolul 2 alineatul (2) litera (q) din regulament prevede, la definiția „ingredientului primar”, că acesta ar putea fi un ingredient (folosind forma de singular a cuvântului) sau ingrediente (folosind forma de plural a cuvântului). Potrivit acestei formulări, ar trebui să se concluzioneze că definiția „ingredientului primar” prevede posibilitatea de a avea mai multe ingrediente primare într-un produs alimentar.

În plus, reiese din dispozițiile articolului 26 alineatul (3) din regulament că, în cazul în care operatorul din sectorul alimentar identifică, pe baza definiției puse la dispoziție, mai multe ingrediente primare, trebuie să se indice țara de origine sau locul de proveniență a tuturor acestor ingrediente primare.

^(*) Regulamentul (CE) nr. 834/2007 al Consiliului din 28 iunie 2007 privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 2092/91 (JO L 189, 20.7.2007, p. 1).

3.3. Este posibil ca aplicarea definiției ingredientului primar să rezulte în inexistența unui ingredient primar al produsului alimentar?

În scopul articolului 26 alineatul (3) din regulament, trebuie, mai întâi, să se evalueze dacă un ingredient al produsului alimentar trebuie considerat ingredientul primar pe baza definiției prevăzute la articolul 2 alineatul (2) litera (q) din regulament. Acest demers presupune că un produs alimentar nu va avea un ingredient primar în sensul regulamentului în cazul în care niciunul dintre ingredientele sale nu reprezintă peste 50 % din produsul alimentar respectiv, niciunul dintre ingredientele sale nu este, de regulă, asociat de către consumator cu denumirea produsului alimentar și, în majoritatea cazurilor, nu este necesară o mențiune cantitativă.

3.4. Articolul 26 alineatul (3) din regulament și, prin urmare, regulamentul de punere în aplicare acoperă produse cu un singur ingredient?

Articolul 26 alineatul (3) din regulament ar putea acoperi produsele prelucrate cu un singur ingredient în cazul în care ultima sa transformare substanțială a avut loc într-un alt loc decât locul de origine al ingredientului materiei prime sau în cazul în care ingredientul a provenit din locuri diferite. Această situație ar conduce la aplicarea articolului 26 alineatul (3) din regulament în cazul în care se indică țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar, iar țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar (ingredient unic) diferă de țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar.

3.5. Atunci când consumatorii cunosc faptul că ingredientul primar al unui produs alimentar poate proveni numai din afara UE, ar trebui furnizată originea acestuia?

Regulamentul nu prevede nicio scutire de a nu indica țara de origine sau locul de proveniență a ingredientelor primare în cazul în care aceasta/acesta diferă de cea/cel a(l) produsului alimentar. Prin urmare, chiar dacă ingredientul primar al unui produs alimentar poate proveni numai din afara UE, iar indicația privind originea furnizată cu privire la produsul alimentar final face referire la UE (sau la statele membre), în conformitate cu dispozițiile articolului 26 alineatul (3) din regulament, indicația privind originea ingredientului primar în cauză trebuie furnizată.

3.6. Este posibil ca ingredientul primar să fie un ingredient compus?

Conform articolului 2 alineatul (2) litera (h) din regulament, „ingredient compus” înseamnă un ingredient care este, la rândul lui, produs din mai multe ingrediente.

Un ingredient compus intră în domeniul de aplicare al articolului 26 alineatul (3) din regulament în cazul în care îndeplinește condițiile prevăzute la definiția ingredientului primar, astfel cum se prevede la articolul 2 alineatul (2) litera (q) din regulament.

În cazul în care informațiile privind originea ingredientului primar trebuie furnizate în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) din regulament, iar ingredientul primar este un ingredient compus, operatorii din sectorul alimentar trebuie să furnizeze un nivel adecvat de informații care corespund cel mai bine produsului alimentar în cauză. În acest context, operatorii ar trebui să țină seama de natura specifică a produsului alimentar în cauză, de compoziția și procesul de fabricație ale acestuia, de înțelegerea, așteptările și interesul consumatorilor în ceea ce privește indicația privind originea ingredientului primar al ingredientului compus (locul din care provine ingredientul primar al ingredientului compus, de exemplu locul în care fost recoltat sau cultivat), precum și de modul în care ingredientele ingredientului compus sunt indicate în lista de ingrediente.

De asemenea, trebuie să se menționeze că, în spiritul articolului 7 din regulament, informațiile furnizate cu privire la indicația privind originea ingredientului compus nu trebuie să inducă în eroare și, în orice caz, nu ar trebui să eludeze dispozițiile și obiectivele prevăzute la articolul 26 alineatul (3) din regulament.

Autoritățile competente ale statelor membre asigură aplicarea adecvată a dispozițiilor sus-menționate ale regulamentului.

4. NIVELURI GEOGRAFICE

Pentru a permite consumatorilor să ia decizii în cunoștință de cauză, regulamentul de punere în aplicare stabilește norme specifice care se aplică în cazul în care țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar se indică pe baza articolului 26 alineatul (3) din regulament. Aceste norme vizează să asigure că informațiile sunt suficient de exacte și pertinente.

În acest scop, articolul 2 litera (a) din regulamentul de punere în aplicare armonizează zonele geografice la care trebuie să facă trimitere indicația privind originea ingredientului primar.

4.1. Ar fi posibil să se indice țara de origine sau locul de proveniență a aceluiași ingredient primar prin trimitere la niveluri geografice diferite (de exemplu, „UE și Elveția”)?

Articolul 2 din regulamentul de punere în aplicare prevede o listă de zone geografice la care ar trebui să facă referire indicația ingredientului primar. Pentru a îndeplini cerințele articolului 26 alineatul (3) din regulament, operatorii din sectorul alimentar trebuie să aleagă una dintre zonele geografice enumerate la articolul 2 litera (a) din regulamentul de punere în aplicare. Reiese din formularea acestei dispoziții că regulamentul de punere în aplicare nu prevede posibilitatea combinării diferitelor niveluri geografice enumerate în acesta pentru un singur ingredient primar.

Exemple:

- „Elveția” corespunde unei zone geografice indicate la articolul 2 litera (a) punctul (iv). În schimb, „UE” corespunde unei zone geografice indicate la articolul 2 litera (a) punctul (i). Posibilitatea combinării celor două nu este prevăzută de articolul 2 litera (a) din regulamentul de punere în aplicare.

Cu toate acestea, operatorii din sectorul alimentar pot completa indicațiile „din UE” și „din afara UE” cu informații suplimentare cu condiția ca acestea să respecte cerințele generale stabilite în regulament în ceea ce privește informațiile voluntare referitoare la produsele alimentare (articolul 36 din regulament). În special, aceste informații nu ar trebui să inducă în eroare sau să deruteze. În acest context, operatorii din sectorul alimentar pot indica „Elveția” ca informație suplimentară voluntară, completând mențiunea „din afara UE”.

Exemplu:

- „din UE și din afara UE (Elveția)”
- „din UE (Spania) și din afara UE (Elveția)”

4.2. Ar fi posibil să se combine statele membre și țările terțe pentru a indica țara de origine sau locul de proveniență a ingredientului primar?

Articolul 2 litera (a) punctul (iv) din regulamentul de punere în aplicare prevede posibilitatea declarării statului (statelor) membru (membre) sau a țării (țărilor) terțe ca indicație privind originea ingredientului primar. Aceasta implică faptul că operatorii pot alege una dintre aceste indicații sau le pot utiliza pe amândouă.

5. AMPLASARE ȘI PREZENTARE

Informațiile furnizate cu privire la ingredientul primar în conformitate cu regulamentul ar trebui să completeze informațiile oferite consumatorilor cu privire la țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar. Acestea ar trebui să fie ușor de observat și de citit și, după caz, să nu poată fi șterse. Pentru a atinge acest obiectiv, articolul 3 din regulamentul de punere în aplicare stabilește norme privind amplasarea și prezentarea informațiilor în cauză.

5.1. Ar fi posibil să se indice țara de origine a ingredientului primar folosind codurile de țară?

În temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (i) din regulament, este obligatoriu să se indice țara de origine sau locul de proveniență, în cazurile menționate la articolul 26 din regulament. În plus, articolul 9 alineatul (2) din regulament prevede ca mențiunile indicate în mod obligatoriu în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din regulament să fie exprimate prin cuvinte și cifre și să poată fi menționate suplimentar prin pictograme sau simboluri.

Reiese din dispozițiile regulamentului că țara de origine a ingredientului primar trebuie să fie întotdeauna indicată prin cuvinte. În această privință, statele membre trebuie să evalueze dacă anumite coduri de țară ar putea fi considerate drept cuvinte. În special, un cod de țară ar putea fi acceptabil cu condiția să există o așteptare rezonabilă ca consumatorii din țara de comercializare să îl înțeleagă corect și să nu fie induși în eroare. Aceasta ar putea fi situația pentru abrevieri precum „UK”, „SUA” sau „UE”.

5.2. Atunci când denumirea unui produs include o indicație privind originea și denumirea produsului se regăsește în mai multe locuri pe ambalaj, indicația privind originea ingredientului primar ar trebui indicată de fiecare dată când denumirea produsului apare pe ambalajul produsului alimentar? Aceeași întrebare privește reprezentările grafice, precum drapelele.

Articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare specifică faptul că, în cazul în care indicația privind originea unui produs alimentar este furnizată în cuvinte, informațiile privind originea ingredientului primar trebuie să apară în același câmp vizual precum indicația privind țara de origine sau locul de proveniență a produsului alimentar. Regulamentul de punere în aplicare nu prevede o flexibilitate care ar permite să se indice originea ingredientului primar o singură dată în cazul în care indicația privind originea produsului alimentar final este furnizată de mai multe ori pe etichetă.

Reiese din regulament că indicația privind originea ingredientului primar trebuie prezentată în mod clar și vizibil pentru consumatori, întotdeauna în același câmp vizual precum indicația privind originea produsului, inclusiv drapelele. Prin urmare, în cazul în care denumirea de vânzare care conține o indicație privind originea sau drapele este repetată pe ambalaj, informațiile privind originea ingredientului (ingredientelor) primar(e) trebuie, de asemenea, repetate în mod corespunzător.

5.3. Articolul 13 alineatul (3) din regulament se aplică și în cazul indicației privind originea ingredientului primar furnizată în conformitate cu dispozițiile regulamentului de punere în aplicare?

Articolul 13 din regulament stabilește principiile generale care guvernează prezentarea informațiilor obligatorii privind produsele alimentare, astfel cum se indică la articolul 9 alineatul (1) din regulament și, prin urmare, și a informațiilor privind țara de origine sau locul de proveniență în cazurile prevăzute la articolul 26 [articolul 9 alineatul (1) litera (i) din regulament]. Dispozițiile articolului 13 din regulament ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor specifice ale Uniunii aplicabile anumitor categorii de produse alimentare.

Regulamentul de punere în aplicare stabilește cerințe specifice de prezentare pentru indicația privind originea ingredientului primar. În special, articolul 3 din acesta prevede că aceste informații trebuie să figureze în același câmp vizual ca și indicarea țării de origine sau a locului de proveniență a produsului alimentar, utilizând o dimensiune a caracterelor cu o înălțime x de cel puțin 75 % din înălțimea x utilizată pentru indicarea țării de origine a produsului alimentar. În plus, se prevede că, în orice caz, informațiile referitoare la indicația privind originea ingredientului primar trebuie să fie prezentate cu caractere de dimensiuni care să nu fie mai mici 1,2 mm.

Cerințele specifice menționate mai sus, incluse în regulamentul de punere în aplicare, trebuie completate de dispozițiile orizontale ale articolului 13 din regulament, care ar trebui să se aplice cumulativ.

Articolul 13 alineatul (3) din regulament prevede o scutire în ceea ce privește dimensiunea stabilită a caracterelor mențiunilor obligatorii în cazul ambalajelor mici (cu o suprafață mai mică de 80 cm²). Întrucât dispozițiile articolului 13 din regulament se aplică mențiunilor obligatorii enumerate la articolul 9 alineatul (1) din regulament, acestea se aplică și indicației privind originea ingredientului primar furnizată în conformitate cu articolului 26 alineatul (3) din regulament. Prin urmare, în cazul ambalajelor sau al recipientelor a căror suprafață maximă are o dimensiune mai mică de 80 cm², înălțimea x a dimensiunii caracterului menționată la articolul 3 alineatul (2) din regulamentul de punere în aplicare trebuie să fie mai mare sau egală cu 0,9 mm.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

30 ianuarie 2020

(2020/C 32/02)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,1029	CAD	dolar canadian	1,4577
JPY	yen japonez	120,03	HKD	dolar Hong Kong	8,5678
DKK	coroana daneză	7,4729	NZD	dolar neozeelandez	1,6973
GBP	lira sterlină	0,84183	SGD	dolar Singapore	1,5030
SEK	coroana suedeză	10,6398	KRW	won sud-coreean	1 315,00
CHF	franc elvețian	1,0690	ZAR	rand sud-african	16,2673
ISK	coroana islandeză	135,90	CNY	yuan renminbi chinezesc	7,6504
NOK	coroana norvegiană	10,1738	HRK	kuna croată	7,4423
BGN	leva bulgărească	1,9558	IDR	rupia indoneziană	15 094,84
CZK	coroana cehă	25,250	MYR	ringgit Malaiezia	4,5087
HUF	forint maghiar	338,36	PHP	peso Filipine	56,246
PLN	zlot polonez	4,2873	RUB	rubla rusească	69,6719
RON	leu românesc nou	4,7770	THB	baht thailandez	34,405
TRY	lira turcească	6,5970	BRL	real brazilian	4,6836
AUD	dolar australian	1,6412	MXN	peso mexican	20,6985
			INR	rupie indiană	79,0110

⁽¹⁾ Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

CURTEA DE CONTURI

Raportul special 4/2020

„Utilizarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea politicii agricole comune: progresele sunt constante per ansamblu, dar mai lente în cazul monitorizării climei și a mediului”

(2020/C 32/03)

Curtea de Conturi Europeană vă informează că s-a publicat Raportul special 4/2020, intitulat „Utilizarea noilor tehnologii de imagistică pentru monitorizarea politicii agricole comune: progresele sunt constante per ansamblu, dar mai lente în cazul monitorizării climei și a mediului”.

Raportul poate fi consultat sau descărcat de pe site-ul Curții de Conturi Europene: <http://eca.europa.eu>.

AUTORITATEA EUROPEANĂ PENTRU PROTECȚIA DATELOR

Rezumatul Avizului Autorității Europene pentru Protecția Datelor referitor la propunerile privind ordinea europeană de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală

(Textul integral al avizului poate fi consultat în engleză, franceză și germană pe site-ul AEPD www.edps.europa.eu)

(2020/C 32/04)

În aprilie 2018, Comisia a depus două propuneri – o propunere de regulament și una de directivă – de stabilire a unui cadru juridic care să simplifice și să accelereze obținerea accesului la probe electronice de către poliție și autoritățile judiciare în cazurile transfrontaliere. De atunci, Consiliul a adoptat abordări generale privind propunerile, iar Parlamentul European a emis mai multe documente de lucru. Comitetul european pentru protecția datelor a emis prezentul aviz. Demersuri asociate au avut loc la nivel internațional, în special prin demararea negocierilor unui acord internațional cu Statele Unite privind accesul transfrontalier la probele electronice, precum și prin munca depusă pentru un Al doilea protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică. Prin prezentul aviz, AEPD dorește să ofere organului legislativ al Uniunii informații noi pentru lucrările viitoare cu privire la propuneri, având în vedere demersurile enumerate mai sus.

În lumea de astăzi, transformată de noile tehnologii, timpul constituie de multe ori un aspect esențial în ceea ce privește posibilitatea autorităților respective de a obține date indispensabile pentru a-și îndeplini misiunile. În același timp, chiar și atunci când investighează cazuri interne, autoritățile de aplicare a legii se află tot mai des în „situații transfrontaliere” pentru simplul fapt că a fost folosit un prestator de servicii străin, iar informațiile sunt stocate electronic în alt stat membru. AEPD sprijină obiectivul de a asigura disponibilitatea unor instrumente eficiente pentru autoritățile de aplicare a legii, pentru ca acestea să investigheze și să trimită în judecată infracțiuni și, în special, salută obiectivul propunerilor de a accelera și de a facilita accesul la date în cazurile transfrontaliere, prin simplificarea procedurilor în cadrul UE.

În același timp, AEPD dorește să sublinieze că orice inițiativă în acest domeniu trebuie să respecte pe deplin Carta drepturilor fundamentale a UE și cadrul de protecție a datelor cu caracter personal al UE și este esențial să se asigure existența tuturor garanțiilor necesare. În special, protecția eficientă a drepturilor fundamentale în procesul de colectare a probelor electronice la nivel transfrontalier necesită o mai mare implicare a autorităților judiciare din statul membru de executare. Acestea trebuie implicate în acest proces în mod sistematic, cât mai curând posibil, să aibă posibilitatea de a analiza dacă ordinele respectă Carta și au obligația de a invoca motive de refuz pe acest temei.

În plus, definițiile categoriilor de date din Regulamentul propus trebuie clarificate și trebuie asigurată coerența cu alte definiții ale categoriilor de date din dreptul Uniunii. De asemenea, aceasta recomandă reevaluarea echilibrului dintre tipurile de infracțiuni pentru care se pot emite ordine europene de divulgare și categoriile de date în discuție, având în vedere jurisprudența relevantă a Curții de Justiție a UE.

În plus, AEPD face recomandări specifice cu privire la mai multe aspecte ale propunerilor privind probele electronice, care necesită îmbunătățiri: autenticitatea și confidențialitatea ordinelor și a datelor transmise, păstrarea limitată în baza ordinelor europene de păstrare, cadrul aplicabil privind protecția datelor, drepturile persoanelor vizate, persoanele vizate care beneficiază de imunități și privilegii, reprezentanții legali, termenele de respectare a ordinelor europene de divulgare și posibilitatea prestatorilor de servicii de a se opune ordinelor.

În final, AEPD solicită mai multă claritate privind interacțiunea dintre Regulamentul propus și acordurile internaționale viitoare. Regulamentul propus trebuie să mențină nivelul înalt de protecție a datelor din UE și să devină o referință la negocierea acordurilor internaționale privind accesul transfrontalier la probele electronice.

1. INTRODUCERE ȘI CONTEXT

1. La 17 aprilie 2018, Comisia a lansat două propuneri legislative (denumite în continuare „propunerile”), însoțite de o Evaluare a impactului ⁽¹⁾, care include:
 - o Propunere de regulament privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală ⁽²⁾ (denumit în continuare „Regulamentul propus”);
 - o Propunere de directivă de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva propusă”).
2. Regulamentul propus ar coexista cu Directiva 2014/41/UE privind ordinul european de anchetă în materie penală (denumită în continuare „Directiva privind ordinul european de anchetă”) ⁽⁴⁾, care urmărește să faciliteze procesul de colectare a probelor în teritoriul statului membru și acoperă toate tipurile de colectare de probe, inclusiv datele electronice ⁽⁵⁾. Toate statele membre care au participat la adoptarea Directivei privind ordinul european de anchetă ⁽⁶⁾ au trebuit să o pună în aplicare în legislația națională până în mai 2017 ⁽⁷⁾.
3. La 26 septembrie 2018, Comitetul european pentru protecția datelor ⁽⁸⁾ (denumit în continuare „CEPD”) a adoptat un aviz ⁽⁹⁾ privind propunerile.
4. La 7 decembrie 2018 și la 8 martie 2019, Consiliul a adoptat abordarea sa generală privind regulamentul propus ⁽¹⁰⁾ și respectiv Directiva propusă ⁽¹¹⁾. Parlamentul European a publicat o serie de documente de lucru.
5. Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor (denumită în continuare „AEPD”) salută faptul că a fost consultată neoficial de serviciile Comisiei înainte de adoptarea propunerilor. AEPD salută, de asemenea, trimiterea la prezentul aviz din considerentul 66 al Regulamentului propus și din considerentul 24 al Directivei propuse.
6. La 5 februarie 2019, Comisia a adoptat două recomandări de decizii ale Consiliului: o recomandare de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea unui acord internațional între Uniunea Europeană (UE) și Statele Unite ale Americii (SUA) privind accesul transfrontalier la probele electronice în scopul cooperării judiciare în materie penală ⁽¹²⁾ și o recomandare de autorizare a participării Comisiei, în numele UE, la negocierile privind un al doilea protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (CETS nr. 185) (denumită în continuare „Convenția privind criminalitatea informatică”) ⁽¹³⁾. Cele două recomandări au făcut obiectul a două avize ale AEPD ⁽¹⁴⁾. Negocierile cu SUA sunt strâns legate de cele de la Consiliul Europei.
7. În februarie 2019, Comisia pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne a Parlamentului European a adresat scrisori similare către AEPD și CEPD pentru a solicita o evaluare juridică a impactului Legii privind clarificarea utilizării legale a datelor în străinătate (Legea CLOUD) a Statelor Unite ⁽¹⁵⁾, care a fost promulgată de Congresul SUA în martie 2018, privind cadrul juridic european pentru protecția datelor. La 12 iulie 2019, AEPD și CEPD au adoptat un răspuns comun la această solicitare, cu evaluarea lor inițială ⁽¹⁶⁾.
8. La 3 octombrie 2019, Regatul Unit și Statele Unite au semnat un acord bilateral privind accesul transfrontalier la probele electronice în scopul combaterii criminalității grave ⁽¹⁷⁾. Acesta este primul acord executiv care le permite prestatorilor de servicii din SUA să respecte cererile de date referitoare la conținut dintr-o țară străină în temeiul Legii CLOUD a Statelor Unite ale Americii.

Avizul acoperă ambele propuneri, concentrându-se, totuși, în principal, asupra Regulamentului propus. Potrivit misiunii AEPD, acesta se concentrează în primul rând asupra dreptului la viața privată și la protecția datelor cu caracter personal și urmărește să fie coerent cu Avizul 23/2018, precum și să îl completeze, ținând cont și de abordările generale ale Consiliului și de documentele de lucru ale Parlamentului European.

5. CONCLUZII

70. AEPD sprijină obiectivul de a asigura disponibilitatea unor instrumente eficiente pentru autoritățile de aplicare a legii și pentru autoritățile judiciare, pentru ca acestea să investigheze și să trimită în judecată infracțiuni într-o lume transformată de tehnologii noi. În același timp, AEPD ar dori să se asigure că această acțiune respectă pe deplin Carta și acquis-ul comunitar privind protecția datelor. Regulamentul propus ar impune stocarea și comunicarea datelor cu caracter personal în interiorul și în exteriorul UE între autoritățile competente ale statelor membre, entități private și,

în anumite cazuri, autoritățile țărilor terțe. Acesta ar implica limitări în ceea ce privește cele două drepturi fundamentale, la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal, garantate de articolele 7 și 8 din Cartă. Pentru a fi legale, astfel de limitări trebuie să respecte condițiile stabilite în articolul 52 alineatul (1) din Cartă și, în special, să respecte condiția necesității.

71. AEPD consideră în primul rând că trebuie să se analizeze în continuare alternative, care ar oferi garanții mai mari, îndeplinind, în același timp, aceleași obiective.
72. În al doilea rând, AEPD ia act de faptul că regulamentul propus include deja o serie de garanții procedurale. Cu toate acestea, AEPD este îngrijorată că răspunderea importantă de a analiza respectarea Cartei de către certificatul de ordin european de divulgare (EPOC) și, respectiv, certificatul de ordin european de păstrare (EPOC-PR), este încredințată prestatorilor de servicii și recomandă implicarea autorităților judiciare desemnate de statul membru de executare în procesul de colectare a probelor electronice, cât mai curând posibil.
73. AEPD recomandă asigurarea unei mai mari coerențe între definițiile categoriilor de date din probele electronice și definițiile existente ale categoriilor specifice de date din dreptul Uniunii și reconsiderarea categoriilor de date care pot fi accesate sau supunerea accesării acestor date unor condiții similare celor impuse pentru accesarea categoriilor de date de tranzacționare și de date referitoare la conținut. Regulamentul propus trebuie să stabilească definiții clare și simple ale fiecărei categorii de date, pentru a asigura securitatea juridică a tuturor părților interesate implicate. De asemenea, aceasta recomandă modificarea definiției propuse a categoriei de date ale abonaților, pentru a aduce precizări suplimentare.
74. În plus, aceasta recomandă reevaluarea echilibrului dintre tipurile de infracțiuni pentru care se pot emite ordine europene de divulgare și categoriile de date în discuție, ținând cont de jurisprudența relevantă a CJUE. În special, posibilitatea de a emite un ordin european de protecție pentru a divulga date de tranzacționare și referitoare la conținut trebuie să se limiteze la infracțiunile grave. În mod ideal, AEPD ar prefera definirea unei liste închise de infracțiuni grave pentru ca ordinele europene de protecție să divulge date de tranzacționare și date referitoare la conținut, ceea ce ar spori și securitatea juridică a tuturor părților interesate implicate.
75. De asemenea, AEPD face recomandări care vizează asigurarea respectării protecției datelor și a drepturilor la confidențialitate și la viața privată și care, în același timp, asigură culegerea rapidă a probelor, în scopul unor proceduri penale specifice. Acestea se concentrează asupra securității transmisiei de date între toate părțile interesate implicate, asupra autenticității ordinelor și a certificatelor, precum și asupra păstrării limitate a datelor în baza unui ordin european de păstrare.
76. Dincolo de comentariile generale și de principalele recomandări efectuate mai sus, AEPD a făcut recomandări suplimentare în prezentul aviz legate de următoarele aspecte ale propunerilor:
 - trimiterea la cadrul aplicabil privind protecția datelor;
 - drepturile persoanelor vizate (transparență sporită și dreptul la o cale de atac);
 - acordarea unor imunități și privilegii persoanelor vizate;
 - desemnarea reprezentanților legali pentru colectarea probelor în materie penală;
 - termenele pentru respectarea certificatelor de ordin european de divulgare și pentru divulgarea datelor;
 - posibilitatea ca prestatorii de servicii să se opună ordinelor în baza unor condiții limitate.
77. În final, AEPD este conștientă de contextul mai amplu în care s-a depus inițiativa și de cele două Decizii ale Consiliului adoptate, una referitoare la cel de Al doilea protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică și una referitoare la deschiderea negocierilor cu Statele Unite. Aceasta solicită mai multă claritate privind interacțiunea dintre Regulamentul propus și acordurile internaționale. AEPD este dornică să contribuie în mod constructiv, pentru a asigura coerența și compatibilitatea dintre textele finale și cadrul UE privind protecția datelor.

Bruxelles, 6 noiembrie 2019.

Wojciech Rafał WIEWIÓROWSKI
Adjunctul Autorității

(¹) Documentul de lucru al serviciilor Comisiei: Evaluare de impact, SWD(2018) 118 final (denumit în continuare „Evaluarea impactului”), disponibil la: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=SWD%3A2018%3A118%3AFIN>

(²) Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală, COM(2018) 225 final.

- (³) Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unor norme armonizate privind desemnarea reprezentanților legali în scopul obținerii de probe în cadrul procedurilor penale, COM(2018) 226 final.
- (⁴) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1); a se vedea articolul 23 din regulamentul propus.
- (⁵) Directiva privind ordinul european de anchetă prevede o cooperare directă între autoritatea emitentă dintr-un stat membru și autoritatea de executare a altui stat membru sau, după caz, prin autoritatea (autoritățile) centrală (centrale) desemnată (desemnate) de statul membru (statele membre) în discuție. Aceasta vizează facilitarea și accelerarea acestei cooperări prin furnizarea unor formulare standardizate și a unor termene stricte și eliminarea mai multor obstacole în calea cooperării transfrontaliere; de exemplu „[a]utoritatea emitentă poate emite un ordin european de anchetă în scopul luării oricărei măsuri de investigare pentru a preveni distrugerea, transformarea, mutarea, transferul sau eliminarea elementelor care pot fi utilizate ca probe” și „[a]utoritatea executantă decide cu privire la măsura provizorie și o comunică cât mai curând, dacă este posibil în termen de 24 de ore de la primirea ordinului european de anchetă” (articolul 32); de asemenea, executarea unui ordin european de anchetă pentru identificarea persoanelor care dețin un anumit la un număr de telefon specificat sau o adresă IP nu face obiectul cerinței referitoare la dubla incriminare [articolul 10 alineatul (2) litera (e) combinat cu articolul 11 alineatul (2)].
- (⁶) Toate statele membre ale UE, cu excepția Danemarcei și Irlandei.
- (⁷) Toate statele membre participante au pus în aplicare Directiva privind ordinul european de anchetă în dreptul lor național în 2017 sau 2018. A se vedea stadiul punerii în aplicare în Rețeaua Judiciară Europeană: https://www.ejn-crimjust.europa.eu/ejn/EJN_Library_StatusOfImpByCat.aspx?l=RO&CategoryId=120
- (⁸) CEPD, instituit prin articolul 68 din RGPD, a succedat Grupului de lucru instituit prin articolul 29 din Directiva 95/46/CE, care a fost abrogată. În mod similar Grupului de lucru instituit prin articolul 29, CEPD este alcătuit din reprezentanți ai autorităților naționale pentru protecția datelor și ai AEPD.
- (⁹) Avizul 23/2018 din 26 septembrie 2018 privind propunerile Comisiei referitoare la ordinele europene de divulgare și de păstrare a probelor electronice în materie penală [articolul 70 alineatul (1) litera (b)] (denumit în continuare „Avizul CEPD 23/2018”), disponibil la: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/opinia-art-70/opinion-232018-commission-proposals-european-production_ro
- (¹⁰) <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2018/12/07/regulation-on-cross-border-access-to-e-evidence-council-agrees-its-position/>
- (¹¹) <https://www.consilium.europa.eu/ro/press/press-releases/2019/03/08/e-evidence-package-council-agrees-its-position-on-rules-to-appoint-legal-representatives-for-the-gathering-of-evidence/>
- (¹²) Recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea unui acord între Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii privind accesul transfrontalier la probele electronice în scopul cooperării judiciare în materie penală, COM (2019) 70 final.
- (¹³) Recomandare de decizie a Consiliului de autorizare a participării la negocierile privind cel de Al doilea protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (CETS nr. 185), COM(2019) 71 final. Până în prezent, statele membre ale UE au semnat Convenția Consiliului Europei referitoare la cooperarea internațională sporită privind criminalitatea informatică și probele electronice, iar aproape toate au ratificat-o. Irlanda și Suedia sunt încă în curs de ratificare a Convenției privind criminalitatea informatică. Convenția privind criminalitatea informatică este un instrument internațional obligatoriu, care le impune părților contractante să stabilească în dreptul lor național infracțiuni specifice comise împotriva rețelelor electronice sau cu ajutorul acestora și să stabilească proceduri și competențe specifice care le permit autorităților naționale să își desfășoare investigările, inclusiv pentru colectarea în format electronic de probe privind o infracțiune. De asemenea, promovează cooperarea internațională între părțile contractante. Există măsuri specifice de abordare a provocărilor rezultate din volatilitatea datelor. În acest sens, Convenția prevede procedura accelerată de păstrare a datelor stocate pe calculator. Întrucât transferul probelor obținute către statul solicitant face obiectul unei decizii finale privind cererea de asistență judiciară reciprocă, păstrarea nu se supune tuturor condițiilor pentru refuz, în special dubla incriminare se solicită doar în cazuri excepționale (articolul 29).
- (¹⁴) Avizul AEPD 2/2019 referitor la mandatul de negociere a unui acord UE-SUA privind accesul transfrontalier la probele electronice și Avizul AEPD 3/2019 referitor la participarea la negocierile pentru un Al doilea protocol adițional la Convenția de la Budapesta privind criminalitatea informatică.
- (¹⁵) Disponibilă la: <https://www.congress.gov/bill/115th-congress/house-bill/1625/text>
- (¹⁶) https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/letters/epdb-edps-joint-response-libe-committee-impact-us-cloud-act_fr
- (¹⁷) <https://www.gov.uk/government/publications/ukusa-agreement-on-access-to-electronic-data-for-the-purpose-of-counteracting-serious-crime-cs-usa-no62019>

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Impunerea unor obligații de serviciu public pentru servicii aeriene regulate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2020/C 32/05)

Stat membru	Franța
Ruta vizată	Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi
Data intrării în vigoare a obligațiilor de serviciu public	1 iulie 2020
Adresa de la care se pot obține textul, precum și toate informațiile și/sau documentele referitoare la obligația de serviciu public	<i>Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur</i> (Deliberarea nr. AP-2019-94 din 18 decembrie 2019 – Noi obligații de serviciu public privind transportul aerian intern) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 16 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Modificarea obligațiilor de serviciu public pentru servicii aeriene regulate

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2020/C 32/06)

Stat membru	Franța
Ruta vizată	Cayenne – Maripasoula; Cayenne – Saül; Cayenne – Grand Santi; St Laurent du Maroni – Grand Santi; St Laurent du Maroni – Maripasoula
Data inițială a intrării în vigoare a obligațiilor de serviciu public	30 IULIE 1996 (Cayenne – Maripasoula și Cayenne – Saül) 25 aprilie 2005 (Saint Laurent du Maroni – Grand Santi) 1 iunie 2005 (Cayenne – Grand Santi și St Laurent du Maroni – Maripasoula)
Data intrării în vigoare a modificărilor	1 iulie 2020
Adresa de la care se pot obține textul, precum și toate informațiile și/sau documentele referitoare la obligația de serviciu public	<i>Délibération n° AP-2019-94 du 18 décembre 2019 – Nouvelles Obligations de Service Public relatives au transport aérien intérieur</i> (Deliberarea nr. AP-2019-94 din 18 decembrie 2019 - Noi obligații de serviciu public privind transportul aerian intern) https://www.ctguyane.fr/deliberations/

Comunicare a Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate

Invitație de participare la procedura de ofertare pentru operarea de servicii aeriene regulate în conformitate cu obligațiile de serviciu public

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2020/C 32/07)

Stat membru	Franța
Rute vizate	Lot 1 (Est): Cayenne – Camopi Saint Georges – Camopi Lot 2 (Vest): Cayenne – Maripasoula Cayenne – Saül Cayenne – Grand Santi St Laurent du Maroni – Grand Santi St Laurent du Maroni – Maripasoula
Perioada de valabilitate a contractului	5 ani
Data-limită de depunere a candidaturilor și a ofertelor	31 martie 2020
Adresa de la care se pot obține textul invitației de participare la procedura de ofertare, precum și toate informațiile și/sau documentele pertinente referitoare la procedura de ofertare și la obligația de serviciu public	Hôtel de la Collectivité Territoriale de Guyane Carrefour de Suzini – 4179, route de Montabo BP 47025 – 97307 Cayenne Cedex https://www.ctguyane.fr/marches-publics/

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

BANCA EUROPEANĂ DE INVESTIȚII

Turneul de inovare socială 2020 – Cerere de propuneri**Idei care schimbă lumea: Turneul de inovare socială IBEI din 2020**

(2020/C 32/08)

Institutul BEI organizează a noua ediție a Turneului de inovare socială

Turneul de inovare socială promovează idei inovatoare și recompensează inițiativele care creează un impact social și asupra mediului, acoperind proiecte dintr-o gamă variată de domenii – de la educație, sănătate și crearea de locuri de muncă până la tehnologii, sisteme și procese noi. Toate proiectele concurează pentru două premii într-o categorie generală, iar proiectele care abordează tema din acest an mediul (cu accent deosebit pe conservarea biodiversității și a ecosistemului) vor concura, de asemenea, pentru două premii în categoria specială. Proiectele câștigătoare din ambele categorii vor primi un premiu I sau un premiu al II-lea în valoare de 50 000 EUR, respectiv, 20 000 EUR.

Urmăriți-ne pe Facebook: www.facebook.com/EibInstitute

Pentru informații suplimentare cu privire la acest turneu și modul de depunere a unei propuneri inovatoare, a se vedea: <http://institute.eib.org/programmes/social/social-innovation-tournament/>

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIA EUROPEANĂ

Notificare prealabilă a unei concentrări

(Cazul M.9434 — UTC/Raytheon)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2020/C 32/09)

1. La data de 24 ianuarie 2020, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, o notificare a unei concentrări propuse.

Notificarea vizează următoarele întreprinderi:

- United Technologies Corporation („UTC”, SUA),
- Raytheon Company („Raytheon”, SUA).

UTC dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind concentrările economice, controlul unic asupra întregii întreprinderi Raytheon.

Concentrarea se realizează printr-un contract sau prin orice alte mijloace.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii UTC: furnizarea de produse și servicii de înaltă tehnologie destinate sistemelor de construcție și industriilor aerospațiale. UTC înglobează în prezent următoarele unități operaționale principale: Otis Elevator Company; Carrier; Pratt & Whitney; și Collins Aerospace Systems (combinație, redenumită recent, între United Technologies Aerospace Systems și Rockwell Collins),
- în cazul întreprinderii Raytheon: contractant din domeniul apărării. Raytheon furnizează arme dirijate, senzori, echipamente electronice și servicii profesionale pentru clienți militari și comerciali.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia Europeană constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului privind concentrările economice. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia Europeană invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie să parvină Comisiei Europene în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Trebuie menționată întotdeauna următoarea referință:

M.9434 — UTC/Raytheon

Observațiile pot fi trimise Comisiei prin e-mail, prin fax sau prin poștă. Vă rugăm să utilizați datele de contact de mai jos:

E-mail: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu

Fax +32 22964301

Adresă poștală:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

(¹) JO L 24, 29.1.2004, p. 1 („Regulamentul privind concentrările economice”).

ALTE ACTE

COMISIA EUROPEANĂ

Publicarea unei comunicări privind aprobarea unei modificări standard a caietului de sarcini al unei denumiri din sectorul vitivinicol, menționată la articolul 17 alineatele (2) și (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei.

(2020/C 32/10)

Prezenta comunicare este publicată în conformitate cu articolul 17 alineatul (5) din Regulamentul delegat (UE) 2019/33 al Comisiei ⁽¹⁾.

COMUNICARE PRIVIND APROBAREA UNEI MODIFICĂRI STANDARD

„Brachetto d'Acqui/Acqui”**Numărul de referință: PDO-IT-A1382-AM04****Data comunicării: 25 septembrie 2019****DESCRIEREA ȘI MOTIVELE MODIFICĂRII APROBATE****1. Descrierea vinurilor**

Descriere și motive

În cazul tipurilor „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” în versiunea vin liniștit și vin spumant, aciditatea totală minimă este modificată de la 5 g/l la 4,5 g/litru.

În plus, în cazul tipului spumant, limita minimă a extractului fără zahăr a fost redusă de la 18 g/l la 17 g/l.

Motive:

Schimbarea condițiilor climatice a influențat fazele fenologice și procesul de coacere a strugurilor, care se desfășoară adesea mai devreme și este însoțit de o reducere a componentei acide a musturilor și, prin urmare, a vinurilor obținute. Așadar, a fost considerată necesară reducerea cu 0,5 grame/litru a nivelului minim al acidității totale.

Reducerea cu un gram/litru a extractului fără zahăr este o modificare formală care se referă la metoda oficială și vizează valoarea preexistentă a extractului uscat net.

Modificarea vizează punctul 1.4 din documentul unic și articolul 6 din caietul de sarcini.

2. Arealul în care are loc vinificarea și îmbutelierea

Descriere și motive

- sunt reformulate dispozițiile referitoare la arealul în care are loc vinificarea și îmbutelierea, precum și derogările aferente, toate operațiunile prevăzute deja la articolul 5 alineatele (1) și (11) din caietul de sarcini fiind regrupate la alineatele (1) și (2) din același articol.
- toate operațiunile de vinificare/elaborare sunt permise, în conformitate cu derogarea prevăzută de legislația în vigoare a UE, pe întreg teritoriul regiunii Piemonte, în locul provinciilor Asti, Cuneo și Alessandria.
- doar în cazul tipurilor „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Spumante” cu un conținut de zahăr între extrabrut și demisec, operațiunile de transformare în vin spumant au fost permise, în conformitate cu derogarea prevăzută de legislația în vigoare a UE, pe teritoriul administrativ al regiunilor limitrofe Liguria, Lombardia, Emilia Romagna și Val d'Aosta.

Motivele:

a) și (b). Este vorba despre modificări formale prin care sunt descrise, în mod organic și coerent cu legislația în vigoare a Uniunii Europene, dispozițiile privind vinificarea/elaborarea și îmbutelierea, precum și dispozițiile prin care sunt stabilite derogări pentru diversele tipuri de vinuri.

c) Extinderea arealului în care pot fi efectuate, prin derogare, operațiunile de vinificare, doar în cazul anumitor tipuri de vin spumant, are menirea de a crea noi oportunități pentru producători în ceea ce privește noile cerințe în materie de comercializare.

Modificările vizează punctul 1.9 din documentul unic (condiții suplimentare) și articolul 5 din caietul de sarcini.

(¹) JO L 9, 11.1.2019, p. 2.

3. Etichetarea

Descriere și motive

În ceea ce privește descrierea și prezentarea vinurilor cu denumire de origine controlată și garantată „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” și „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Spumante”, indicarea conținutului de zaharuri nu mai trebuie să figureze în mod obligatoriu pe etichetă cu caractere diferite de cele utilizate pentru denumire.

Motive: Este eliminată o restricție, ceea ce le acordă producătorilor o libertate de alegere sporită în ceea ce privește aspectul grafic al etichetei.

Modificarea vizează punctul 1.9 din documentul unic (condiții suplimentare) și articolul 7 din caietul de sarcini.

DOCUMENT UNIC

1. Denumirea produsului

Brachetto d'Acqui

Acqui

2. Tipul de indicație geografică

DOP - Denumire de origine protejată

3. Categoriile de produse vitivinicole

1. Vin

6. Vin spumant de calitate de tip aromat

4. Descrierea vinului (vinurilor)

„Brachetto d'Acqui”/„Acqui”

Este un vin produs din struguri Brachetto, cu un evantai de arome caracteristic și valoros care se exprimă cu mai multă sau mai puțină putere în funcție de metodele de vinificare adoptate. Strugurii sunt produși într-un areal bine determinat din Piemonte, care cuprinde 26 de comune din provinciile Asti și Alessandria.

Caracteristici la momentul comercializării:

culoare: roșu-rubin de intensitate medie, tinzând spre grena deschis sau roz;

miros: caracteristic, foarte delicat, uneori fructat și cu note de mirodenii în versiunea cu un conținut mai redus de zaharuri;

gust: delicat, caracteristic, între sec și dulce;

tărie alcoolică totală minimă în volume: 11,50 %,

din care cel puțin 5,00 % dobândită;

limita minimă a extractului fără zahăr: 18,0 g/l.

Caracteristici analitice generale

Tăria alcoolică totală maximă (% în volume)	
Tăria alcoolică dobândită minimă (% în volume)	5,0
Aciditatea totală minimă	4,5 grame per litru, exprimată în acid tartric
Aciditatea volatilă maximă (în miliechivalenți per litru)	
Conținutul total maxim de dioxid de sulf (în miligrame per litru)	

„Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Spumante”

Este un vin produs din struguri Brachetto, cu un evantai de arome caracteristic și valoros care se exprimă cu mai multă sau mai puțină putere în funcție de metodele de vinificare adoptate. Strugurii sunt produși într-un areal bine determinat din Piemonte, care cuprinde 26 de comune din provinciile Asti și Alessandria.

Caracteristici la momentul comercializării:

spumă: fină, persistentă;

culoare: roșu-rubin de intensitate medie, tinzând spre grenă deschis sau roz;

miros: caracteristic, delicat, uneori fructat și cu note de mirodenii în versiunea cu un conținut mai redus de zaharuri;

gust: delicat, caracteristic, între extrabrut și dulce;

tărie alcoolică totală minimă în volume: 12,00 %, din care cel puțin 6,00 % dobândită;

limita minimă a extractului fără zahăr (g/l): 17 g/l.

Caracteristici analitice generale

Tăria alcoolică totală maximă (% în volume)	
Tăria alcoolică dobândită minimă (% în volume)	6,0
Aciditatea totală minimă	4,5 grame per litru, exprimată în acid tartric
Aciditatea volatilă maximă (în miliechivalenți per litru)	
Conținutul total maxim de dioxid de sulf (în miligrame per litru)	

„Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Passito”

Este un vin aromat dulce obținut din struguri produși într-un areal bine determinat din Piemonte, care cuprinde doar 26 de comune din provinciile Asti și Alessandria.

Caracteristici la momentul comercializării

culoare: roșu-rubin de intensitate medie, tinzând uneori spre grenă;

miros: aromă de mosc, foarte delicată, caracteristică pentru soiul Brachetto, uneori cu note de lemn;

gust: dulce, aromă de mosc, armonios, catifelat, uneori cu note de lemn;

tărie alcoolică totală minimă în volume: 16,00 %;

limita minimă a extractului fără zahăr: 20 g/l.

Caracteristici analitice generale

Tăria alcoolică totală maximă (% în volume)	
Tăria alcoolică dobândită minimă (% în volume)	11,0
Aciditatea totală minimă	4,5 grame per litru, exprimată în acid tartric
Aciditatea volatilă maximă (în miliechivalenți per litru)	
Conținutul total maxim de dioxid de sulf (în miligrame per litru)	

5. Practici vitivinicole

a. Practici oenologice esențiale

NICIUNA

b. Producții maxime

„Brachetto d'Acqui”/„Acqui”, inclusiv „Spumante” și „Passito”

8 000 kg de struguri la hectar

6. Arealul geografic delimitat

Strugurii destinați producției de vinuri cu DOCG „Brachetto d’Acqui”/„Acqui”, cu diversele lor tipuri, trebuie să fie produși în regiunea Piemonte, în cele 26 de comune din provinciile Asti și Alessandria indicate în cele ce urmează:

Provincia Asti:

întregul teritoriu administrativ al următoarelor comune: Vesime, Cessole, Loazzolo, Bubbio, Monastero Bormida, Rocchetta Palafea, Montabone, Fontanile, Mombaruzzo, Maranzana, Quaranti, Castel Boglione, Castel Rocchero, Sessame, Castelletto Molina, Calamandrana, Cassinasco, precum și Nizza Monferrato, dar numai partea teritoriului care se află la dreapta torentului Belbo;

Provincia Alessandria:

întregul teritoriu administrativ al următoarelor comune: Acqui Terme, Terzo, Bistagno, Alice Bel Colle, Strevi, Ricaldone, Cassine, Visone.

7. soiul/soiurile de struguri de vin principal/principale

Brachetto N.

8. Descrierea legăturii (legăturilor)

DOCG „Brachetto d’Acqui”/„Acqui”

Caracteristicile vinului „Brachetto d’Acqui” cu DOCG se datorează în principal teritoriului de producție, Alto Monferrato. În acest areal, care cuprinde 26 de comune din provinciile Asti și Alessandria, terenurile din zona Nizza Monferrato sunt argiloase, iar cele din provincia Acqui sunt nisipoase și lutoase. Aceste caracteristici influențează în mod decisiv și relevant nuanțele olfactive ale strugurilor produși și ale vinurilor obținute.

Calitățile teritoriului, datorate morfologiei deosebite, caracteristicilor climatice și competențelor și tradițiilor vitivinicole, au permis selectarea de-a lungul anilor a soiului cel mai bine adaptat la acest mediu: Brachetto.

În 1817, naturalistul Gallesio îl denumea „VIN CELEBRU” („VINO CELEBRE”), clasificându-l ca vin de desert, alcoolic și puțin colorat, care, învechind, dobânda gust de Porto sau de Xeres, și povestea că Brachetto, dulce sau spumant, era cunoscut și comercializat cu succes pe piețele din America de Sud. Din aceste afirmații se poate deduce că, în perioada respectivă, producția nu era deloc nesemnificativă. Prima definiție oficială datează din 1922 și îi aparține lui Garino Canina, care a fost clasificatorul științific al acestui vin: „Printre vinurile de lux, Brachetto aparține categoriei vinurilor roșii dulci și aromate: într-adevăr, este un vin cu un parfum special, cu un nivel moderat de alcool și de zaharuri, nu foarte colorat, consumat mai ales efervescent sau spumant...”.

Printre informațiile oferite de Canina, foarte importante din punct de vedere istoric, una dintre cele mai interesante se referă la faptul că Brachetto era răspândit mai ales în zona Acqui și Nizza Monferrato, dar era indicată o producție pentru piață de numai 500 hl.

Ce a făcut ca un vin care cu doar 50 de ani înainte făcea obiectul unor exporturi semnificative să ajungă aproape de dispariție?

La sfârșitul Primului Război Mondial, sosirea filoxerei a devastat podgoriile, iar când acestea au trebuit replantate, viticultorii au privilegiat alte soiuri, care urmau mai îndeaproape tendințele pieței, în detrimentul acestui soi care necesita o atenție și o îngrijire deosebite. A început astfel a doua perioadă de latență pentru acest soi. Trezirea la viață este o poveste recentă. În anii '50, printre colinele din sudul regiunii Piemonte, unde producția continua în niște mici nișe ale unor cunosători, un producător care respecta tradiția, dar gândea în perspectivă, și anume Arturo Bersano, a perfectat un Brachetto spumant produs în autoclavă prin metoda Charmat. De atunci, Brachetto și-a continuat existența ca protagonist printre marile vinuri aromatice, din rândul cărora se distinge datorită propriilor particularități și aprecierii celor mai rafinați cunosători. Brachetto are însă o tradiție și în versiunea care nu este dulce, fapt demonstrat de producția tipurilor de Brachetto care nu sunt dulci, în versiune vin liniștit, deja de la începutul secolului al XX-lea, în zonele Strevi, Alto Monferrato și Acqui Terme, în versiune vin demisec produs de Cantine Spinola, selecționat și la concursurile oenologice (Brachetto d’Acqui roze demisec din 1987 și Brachetto sec 1964), menționat în revista „Barolo e Co” (1985), unde Brachetto este menționat ca „soi tipic local, care poate fi comercializat și în versiunea sec” sau se face referire la mărturia istorică privind vinul Brachetto sec al lui Carlo Lazzeri, patronul cramei Enoteca Regionale di Acqui „Terme e Vino”: „[...] cam prin anii '80, beam Brachetto sec produs de Cantine Spinola, mai ales ca aperitiv, foarte apreciat grație gustului său ușor și nu prea dulce. În anii respectivi, vinul Brachetto sec era selecționat și în cadrul concursurilor oenologice de la Acqui Terme.”. Grație experimentelor efectuate, din 2008 a început să fie produs ca vin spumant sec și parfumat obținut în proporție de 100% din struguri Brachetto, fiind declarat ca „produs apreciat și consumat pe plan local, fiind și exportat, inclusiv ca produs de nișă, în Japonia, Coreea de Sud și SUA.”

9. Condiții suplimentare esențiale (ambalarea, etichetarea, alte cerințe)

Derogare privind producerea în arealul geografic delimitat

Cadrul juridic:

În legislația UE

Tipul condiției suplimentare:

Derogare privind producerea în arealul geografic delimitat

Descrierea condiției:

Operațiunile de stafidire a strugurilor, de extragere a mustului, de vinificare și de transformare în vin spumant se pot desfășura nu doar în arealul de producție delimitat, ci și pe întreg teritoriul regiunii Piemonte.

În plus, doar în cazul tipurilor „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Spumante” cu conținut de zaharuri între extrabrut și demisec, operațiunile de transformare în vin spumant se pot desfășura pe teritoriile administrative ale regiunilor Liguria, Lombardia, Emilia Romagna și Val d'Aosta, în conformitate cu legislația în vigoare a Uniunii Europene.

Îmbutelierea în arealul geografic delimitat

Cadrul juridic:

În legislația UE

Tipul condiției suplimentare:

Îmbutelierea în arealul geografic delimitat

Descrierea condiției:

Îmbutelierea trebuie efectuată în arealul de producție, precum și în zonele în care, prin derogare, este autorizată vinificarea/producția.

În conformitate cu legislația Uniunii Europene, această dispoziție este motivată de necesitatea de a se proteja calitatea și imaginea vinurilor cu DOP „Brachetto d'Acqui”/„Acqui”, de a se garanta originea acestui produs și de a se asigura eficacitatea controalelor aferente și efectuarea lor în timp util. Într-adevăr, aceste condiții pot fi îndeplinite mai bine dacă îmbutelierea este efectuată în zona indicată, deoarece aplicarea și respectarea tuturor normelor tehnice referitoare la transport și la îmbuteliere sunt încredințate întreprinderilor din arealul de producție.

În plus, sistemul de control pus în aplicare de organismul competent, prin care operatorii sunt controlați pe parcursul tuturor etapelor producției, este mai eficace în arealul delimitat.

Indicațiile de pe etichete

Cadrul juridic:

În legislația națională

Tipul condiției suplimentare:

Dispoziții suplimentare privind etichetarea

Descrierea condiției:

În ceea ce privește descrierea și prezentarea vinurilor cu denumire de origine controlată și garantată „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” și „Brachetto d'Acqui”/„Acqui” „Spumante”, indicarea conținutului de zaharuri nu trebuie să figureze pe același rând cu denumirea. În plus, aceste mențiuni trebuie să figureze cu caractere ale căror dimensiuni nu depășesc dimensiunile caracterelor utilizate pentru denumire.

Link către caietul de sarcini al produsului

<https://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/14376>

ISSN 1977-0936 (ediție electronică)
ISSN 1725-2431 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO